

jaké míry bude míti st-lova daňová základna pro vyměření důchodové daně právní význam pro zjištění jeho příjmu, bude museti žal. úřad znovu řešiti prováděje podle § 7 zák. o ss tento nález v mezích právních názorů v něm vyslovených.

Č. 12.164.

Váleční poškození: Povinnost válečného poškozence, pobírajícího důchod, oznámiti úřadu, že mu byla udělena trafika.

(Nález ze dne 23. listopadu 1935 č. 19.651/35.)

Prejudikatura: Boh. A 11.777/35.

Věc: Antonín M. ve Z. proti ministerstvu sociální péče o vrácení invalidního důchodu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 20. října 1932 předepsal zem. úřad pro péči o válečné poškozenec v Praze válečnému poškozenec Antonínu M. k náhradě přeplatek 1.490 Kč vzniklý neoprávněným pobíráním důchodu invalidního v době od 1. června 1921 do 30. listopadu 1926. Nař. rozhodnutím zamítlo min. soc. péče odvolání do tohoto rozhodnutí podané proto, že není tu důvodu pro použití odst. 3 § 31 zák. č. 133/30 Sb. a vl. nař. č. 87/1932 Sb. ve prospěch strany, neboť v tom, že strana neohlásila včas a řádně příslušných změn majících vliv na důchod, lze spatřovati úmysl domoci se důchodu jí nepřislušejícího.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že žal. úřad, zkoumajе otázku dobré víry st-lovy ve smyslu 3. odst. § 31 zák. č. 133/30 Sb., nepřihlédl k tomu, zda se st-l nedomohl výplaty důchodu úmyslným zatajením nebo úmyslným předstíráním skutečností pro nárok na důchod rozhodných. Má tedy st-l za to, že pojmovým znakem dobré víry ve smyslu cit. zák. není úmyslné zatajení nebo úmyslné předstírání skutečností pro nárok na důchod rozhodných. Leč nss v nál. Boh. A 11.777/35 dospěl k závěru, že dobrá víra ve smyslu 3. odst. § 31 zák. č. 133/30 Sb. předpokládá, aby příjemce neměl na nesprávném přiznání nebo likvidování zaopatřovacích požitků žádné viny, aby tedy tam, kde jest mu podle 2. odst. § 31 zák. č. 142/20 Sb. uložena oznamovací povinnost, povinnosti té řádně vyhověl, i že úmyslné zatajení nebo úmyslné předstírání skutečností pro nárok na důchod rozhodných není pojmovým znakem přijetí důchodu v dobré víře.

Nss trvá i v daném případě na tomto názoru. Bylo proto tuto námitku zamítnouti jako bezdůvodnou. — — —

St-l namítá také, že bylo úřadu důchod poukazujícímu známo, že mu byla trafika propůjčena, když tento úřad sám st-le finančnímu úřadu, o udělení trafiky rozhodujícímu, navrhl. Leč tato okolnost je pro posouzení otázky dobré víry st-lovy právně bezvýznamná. Udělení

trafiky je vždy změnou, jež může býti rozhodnou pro nárok na důchod, a nutno ji proto ohlásiti (§ 31 odst. 2 zák. 142/20 Sb.). Této ohlašovací povinnosti nezbavuje důchodce okolnost, že udělení trafiky stalo se úřadu důchod poukazujícím nějakým jiným způsobem, než ohlášením učiněným důchodcem, známým. Nelzeť z ustanovení zákonů o válečných poškozcích dovoditi, že by vědomost úřadu o tom, jiným způsobem získaná, zprošťovala důchodce ohlašovací povinnosti zákonem v § 31 stanovené a zbavovala tak důchodce zákonných následků jejího opomenutí. Není proto ani vadou řízení, že žal. úřad okolnost tuto nezjišťoval a k ní v nař. rozhodnutí nepřihlédl.

Č. 12.165.

Církevní věci: I. * Schválení ve smyslu min. nař. č. 162/1860 ř. z., pokud se týče min. nař. č. 175/1860 ř. z., podléhají jakožto součástí církevního jmění i pohledávky církevních obročí ze závazků převzatých velkostatky a jest tudíž ke změně závazku naturálního v závazek peněžitý tohoto schválení třeba. — II. * Při úpravě příznávky duchovního, s jehož obročím jsou spojeny také dávky naturální, čítají se přírodniny podle předpisu § 4 lit. d) zák. č. 176/1898 ř. z. se srážkou 20% z hrubého výtěžku pro horší jakost a jakožto náklad dobývací, jestliže jde o stíhatelný a vydobyitelný právní nárok beneficiáta, i tehdy, když beneficiát místo naturálií pobíral relutum na penězích, aniž však přeměna naturální dávky na relutum byla schválena státní správou.

(Nález ze dne 26. listopadu 1935 č. 16.914/35.)

V ě c: Václav P. v N. (adv. Dr. Josef Dvořák z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o kongruu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud jde o ocenění naturální dotace piva, se zrušuje pro vadnost řízení; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zkoumaje podle zák. č. 122/1926 a vl. nař. č. 124/1928 Sb. příznávku st-lovu pro období 1926—1930, upravil zem. úřad v Praze výměrem z 1. srpna 1930 položku č. 8 příjmů takto:

»Výpočty naturálních dávek 415 kg žita, 150 kg pšenice, 100 kg hrachu a 12 m³ dříví jsou správné. Pokud jde o zbytek dávky dříví 44 m³ dříví, který se beneficiátovi reluuje částkou 440 Kč roč., reluace tato se uznává vzhledem k tomu, že podle třetího bodu zřizovací listiny z 24. dubna 1754 v případě nedostatku dříví je doména l.-ská povinna platiti na místo nedostávajícího se dříví 20 zlatých rýn. měny. Poněvadž však s reluací nejsou spojeny výlohy, není možno uznati odpočitatelných 20% jakožto náklady dobývací. Pokud jde o dávku piva, jest vzhledem k tomu, že jde pouze o soukromou dohodu mezi majitelkou domény a dočasným beneficiátem (vyjádření patronátního úřadu v L. z 5. března